

פרק ספק אכל חלב

בחלב שאכל בשיעור כזית, וספק אין בו כזית⁽³⁾.

ג. וכן אם היו שומן וחלב לפניו, ואכל אחד מהן מחתמת שהיא סבור ששניהם הם שומן, ולאחר כך נודע לו שאחד מהם היה חלב, ואינו יודעஇויה מהם אכל.

[אכל, אם בשעה שאכל ידע שיש כאן ספק אישור הרי הוא מזיד באכילת ספק איסור, ואינו מביא קרבן]. ועיין בהערה 1.

ד. וכן אם היו אשתו ואחותו עמו בבית. שוגג באחת מהן, שבא עליה כי סבר שהיא אשתו, ואינו יודע עתה באיזו מהן שוגג, שהוא מסתפק שהוא בא על אחיותו.

ה. וכן אם היו שבת ויום חול. ועשה מלאכה

מתרנותיין:

א. אדם שספק לו אם הוא אכל חלב⁽¹⁾, ספק לא אכל, [ובגמרה יתבאר האם הספק הוא מחתמת שהיו לפניו שתי חתיכות האחת של חלב והשנייה של שומן, וחשב בתחילה ששתיהן שומן ואכל אחת מהן, ולאחר כך נודע לו שאחת מהן הייתה של חלב, ואינו זוכר אייזו אכל. או שהיתה לפניו רק חתיכה אחת ואכל אותה בהנחה שהיא שומן, ועתה הוא מסתפק שהוא חתיכה אותה של חלב]⁽²⁾.

ב. ואפלו אכל חתיכה בהנחה שהיא שומן ולאחר כך נודע לו בודאות שהיא הייתה של חלב, אלא שעתה הוא מסתפק: ספק יש בו

3. רשיי מפרש, שזה מקרה בפני עצמו, ואינו המשך למה שנזכר ברישא. דהיינו, שהיתה כאן חתיכה אחת, והיה סבור שומן היא, ואכלה, ולאחר שאכלה נודע לו שהיתה של חלב, אבל מסופק הוא אם היה בה כזית או לאו. ודקדוקו האחוריים מדבריו, שודוק באופן זה יתחייב חטא רמיון, אבל אילו היה כאן גם ספק על שם תלוי, אבל אילו היה כאן גם ספק על חתיכה זו אם היא חלב או שומן, ונמצא שיש כאן ספק ספיקא, ספק חלב או שומן, ואפלו אם התמצא לומר חלב, ספק יש בה כשיעור או לא, אינו מביא אשם תלוי, שהרי בכל התורה אנו מכיריעים לקולא מכח ספק ספיקא, וכך אין לנו נカリיע מכח הספק ספיקא, שלא אכל כזית חלב. וכן נקט הלחת משנה [שוגות ח ב] בדעת הרמב"ם. ולquamן בהערה 7 יבואר אייה עוד מזה.

1. רשיי ותוס' כתבו, שכל דין זה הוא דוקא כשהיה סבור קודם אכילתו שהוא שומן, ולאחר כך נולד לו ספק בזוה. אבל אם היה יודע קודם אכילתו שהוא ספק חלב ספק שומן, ואכלו, אינו מביא אשם תלוי. ועיין הערת 12 עד מעין זה.

2. המנתת חינוך [שטן] חדש, שהוא הדין כשודאי אכל חלב, אלא שבעת אכילתו היה ספק קטן ספק גדול, ולאחר כך הגדיל בודאי, שהוא חייב באשם תלוי. ומרבבי הגראי"ק אייגר [שבת לה] מבואר, שהוא הדין, אם עשה ודאי אישור בשוגג, אלא שנסתפק לו אם הקרבן שהביא על חטא אחר, כיفر לו גם על חטא זה, שדיינו להביא אשם תלוי. וכעין זה כתוב החזו"א [הוריות יד יב].